

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2017,

kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o České obchodní inspekci

Čl. I

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 240/1992 Sb., zákona č. 22/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 321/2001 Sb., zákona č. 205/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 226/2003 Sb., zákona č. 439/2003 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 490/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 378/2015 Sb., zákona č. 258/2016 Sb. a zákona č. .../2016 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

2. V § 1 odstavec 3 zní:

„(3) Česká obchodní inspekce se člení na ústřední inspektorát a jemu podřízené inspektoráty mající územní působnost pro tyto kraje a toto sídlo:

- a) Středočeský a Hlavní město Prahu se sídlem v Praze,
- b) Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích,
- c) Plzeňský a Karlovarský se sídlem v Plzni,

- d) Ústecký a Liberecký se sídlem v Ústí nad Labem,
- e) Královéhradecký a Pardubický se sídlem v Hradci Králové,
- f) Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně,
- g) Olomoucký a Moravskoslezský se sídlem v Ostravě.“

3. V § 1 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 8 zní:

„(4) Česká obchodní inspekce je organizační složkou státu^{3g)} a je účetní jednotkou⁸⁾.

⁸⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.“

4. V § 1 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Jako orgán prvního stupně rozhoduje ve správním řízení inspektorát příslušný podle své územní působnosti. O odvolání proti rozhodnutí inspektorátu rozhoduje ústřední inspektorát; v případech, kdy v prvním stupni rozhodl inspektorát podle věty první, je ústřední inspektorát příslušný též k vedení přezkumného řízení.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

5. § 2 včetně poznámek pod čarou č. 9 až 11 zní:

„§ 2

(1) Česká obchodní inspekce kontroluje fyzické a právnické osoby, které nabízejí, prodávají, dodávají nebo uvádějí na trh výrobky, nabízejí nebo poskytují služby nebo vyvíjejí jinou činnost podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu⁹⁾, pokud to tento zákon nebo zvláštní právní předpis¹⁰⁾ stanoví.

(2) Česká obchodní inspekce spolupracuje s příslušnými orgány členských států Evropské unie a států tvořících Evropský hospodářský prostor při aplikaci přímo použitelného předpisu Evropské unie¹¹⁾, a to v rozsahu působnosti předpisů na ochranu zájmů spotřebitele uvedených v bodech 2, 3, 6 až 8, 10 až 12, 14, 16, 20 a 21 přílohy k přímo použitelnému předpisu Evropské unie¹¹⁾.

⁹⁾ Například § 14a zákona č. 634/1992 S., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

- ¹⁰⁾ Například zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹¹⁾ Příloha k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).“.

6. § 2a se zrušuje.

7. § 3 včetně poznámky pod čarou č. 12 zní:

„§ 3

(1) Česká obchodní inspekce dále

- a) ukládá pokuty a jiná opatření podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾,
- b) zobecňuje poznatky z výkonu kontroly a zveřejňuje výsledky kontroly s cílem předcházet porušování právních předpisů,
- c) provádí rozborů nebo zajišťuje jejich provedení pro účely kontroly; provedení těchto rozborů zajišťuje u příslušných orgánů nebo osob; na náklady kontrolovaných osob provádí rozborů nebo zajišťuje jejich provedení jen tehdy, byly-li rozbohem zjištěny vlastnosti výrobků, které neodpovídají právnímu předpisu nebo jsou v rozporu s deklarací o vlastnostech výrobků uvedených zejména v prohlášení nebo v obchodním sdělení.

(2) Analýzu vzorků vybraných minerálních olejů a některých dalších minerálních olejů odebraných Českou obchodní inspekcí podle zákona upravujícího spotřební daně může na žádost České obchodní inspekce provádět pouze osoba, která byla akreditována podle zvláštního právního předpisu¹²⁾.

¹²⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008,

kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.“

8. § 5 a 5a včetně poznámky pod čarou č. 13 znějí:

„§ 5

(1) Jestliže inspektor příslušný k plnění povinností stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem¹⁰⁾ provádí kontrolní nákup, hledí se pro účely kontroly na jednání kontrolované osoby a inspektora při kontrolním nákupu jako na uzavření smlouvy.

(2) Inspektor oznámí, že provedený nákup byl kontrolní, kontrolované osobě nebo osobě, která je s kontrolovanou osobou v pracovněprávním nebo obdobném vztahu, případně osobě, která fakticky vykonává úkoly, jež by jí vyplývaly z pracovněprávního nebo obdobného vztahu, pokud je plnění těchto úkolů spojeno s předmětem kontroly a pokud je tato osoba přítomna na místě kontroly (dále jen „zúčastněná osoba“), a to bezprostředně po ukončení nákupu nebo, není-li to s ohledem na formu prodeje možné, do 14 dnů od převzetí plnění anebo nejpozději do okamžiku splnění účelu kontroly.

(3) Neodporuje-li to povaze předmětu kontrolního nákupu nebo není-li způsobena kontrolované osobě majetková újma, lze od smlouvy podle odstavce 1, která byla uzavřena jednáním při kontrolním nákupu, odstoupit.

(4) Pokud to povaha předmětu kontrolního nákupu umožňuje, inspektor jej vrátí kontrolované osobě bezprostředně po oznámení podle odstavce 2. Náklady spojené s vrácením předmětu kontrolního nákupu nese Česká obchodní inspekce.

(5) Kontrolovaná osoba je povinna vrátit České obchodní inspekci zaplacenou cenu, a to bez zbytečného odkladu, umožňuje-li to forma prodeje, nebo do 14 dnů ode dne, kdy vrácený předmět kontrolního nákupu převzala nebo měla možnost jej převzít.

(6) Byl-li kontrolní nákup proveden také za účelem posouzení vlastností výrobku, pohlíží se na takový výrobek jako na odebraný vzorek¹³⁾.

§ 5a

Vyžaduje-li to předmět kontroly a nelze-li účelu kontroly dosáhnout jinak, je inspektor oprávněn v rámci výkonu své činnosti, ve výjimečných případech a v nezbytné míře, jednat pod změněnou identitou a využít krycí prostředek.

¹³⁾ § 11 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).“.

9. Za § 5a se vkládají nové § 5b až 5d, které včetně nadpisů znějí:

„§ 5b

Krycí prostředek

Krycím prostředkem se rozumí listina, včetně krycího dokladu, prostor nebo činnost sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby, k zabránění vyzrazení její činnosti nebo zastírání činnosti České obchodní inspekce.

§ 5c

Krycí doklady

(1) Krycím dokladem se rozumí listina, popřípadě jiný dokument sloužící k zastírání skutečné totožnosti fyzické osoby a k zabránění vyzrazení činnosti orgánů České obchodní inspekce.

(2) O vydání krycího dokladu rozhoduje na návrh ústředního ředitele České obchodní inspekce ministr průmyslu a obchodu. Krycí doklad na žádost České obchodní inspekce vydá nebo opatří Ministerstvo vnitra, s výjimkou služebního průkazu České obchodní inspekce vystaveného na změněnou identitu inspektora (§ 5a), který vydá Česká obchodní inspekce.

(3) Krycím dokladem nesmí být průkaz poslance nebo senátora, člena vlády, členů bankovní rady České národní banky, člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu a soudce Ústavního soudu, služební průkaz soudce a státního zástupce a doklad osoby žijící nebo zemřelé.

(4) Je-li to vzhledem k povaze krycího dokladu nutné, je Ministerstvo vnitra oprávněno při opatřování nebo vydávání krycího dokladu zajistit v nezbytné míře v informačních systémech veřejné správy vedených podle zvláštních právních předpisů vložení, změnu, blokování nebo likvidaci údajů souvisejících s vydáním a užíváním krycího dokladu. Správce informačního systému je povinen poskytnout k provádění informační činnosti v uvedeném rozsahu a zajištění jejího účelu potřebnou součinnost a přitom postupovat tak, aby nedošlo k vyzrazení činnosti Ministerstva vnitra nebo České obchodní inspekce.

(5) Evidenci krycích dokladů opatřených a vydaných Ministerstvem vnitra vede souběžně Ministerstvo vnitra a Česká obchodní inspekce.

§ 5d

Opatření k evidenční ochraně

V souvislosti s výkonem své působnosti mohou orgány České obchodní inspekce požadovat na Ministerstvu vnitra opatření k evidenční ochraně osobních údajů svého zaměstnance, u kterého lze důvodně předpokládat ohrožení jeho života nebo zdraví, jeho manžela, partnera, dítěte a rodičů, jejich soukromých vozidel, jakož i opatření k evidenční ochraně krycích dokladů a služebních vozidel.“.

10. § 6 zní:

„§ 6

(1) Pokud nelze účelu kontroly dosáhnout jinak, je inspektor oprávněn v případě důvodného podezření na závažné porušení povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem¹⁰⁾ zjednat si v souvislosti s výkonem kontroly přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor s výjimkou obydlí, jež vlastní nebo užívá kontrolovaná osoba anebo jinak přímo souvisí s výkonem a předmětem kontroly, včetně otevření uzavřených prostor.

(2) Inspektor je povinen při vstupu do těchto prostor a při následném výkonu kontroly zajistit přítomnost nezúčastněné osoby; nemusí tak učinit, hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(3) Po výkonu kontroly inspektor zajistí zabezpečení těchto prostor. Pokud je jejich vlastník inspektorovi znám, bez zbytečného odkladu jej o provedeném kontrolním úkonu vyrozumí.

11. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který zní:

„§ 6a

Inspektor je pro účely zahájení kontroly oprávněn požadovat informace, jež jsou nezbytné ke zjištění totožnosti prodávajícího, který nabízí nebo prodává zboží či služby

prostřednictvím internetové stránky nebo jiného elektronického prostředku, a spotřebitel si takové zboží nebo služby na této stránce nebo prostřednictvím jiného elektronického prostředku může objednat. Oprávnění podle věty první má inspektor vůči osobě, která s požadovanými informacemi nakládá. Osoba podle věty druhé poskytne inspektorovi informace bez zbytečného odkladu.“.

12. V § 7 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

13. V § 7 odst. 2 se za slovo „kontrolované“ vkládají slova „nebo zúčastněné“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Inspektor bez zbytečného odkladu doručí kopii písemného záznamu kontrolované osobě.“.

14. V § 7 odst. 3 větě první se slova „odstavce 3“ nahrazují slovy „odstavce 2“, na konci textu věty první se doplňují slova „místně příslušnému inspektorátu“ a ve větě třetí se slovo „krajského“ zrušuje.

15. V § 7 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Jestliže bylo Českou obchodní inspekci uloženo kontrolované osobě opatření podle odstavce 1 a kontrolovaná osoba zjedná nápravu, je povinna o zjednání nápravy bez zbytečného odkladu písemně Českou obchodní inspekci informovat.“.

16. V § 7b odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 3f zní:

„(1) Inspektor v případě důvodného podezření, že jsou nabízeny, prodávány nebo skladovány výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví nebo neoprávněně užívající označení chráněné podle zvláštního právního předpisu^{3f)}, uloží zajištění těchto výrobků. Opatření o zajištění výrobků oznámí inspektor ústně kontrolované nebo zúčastněné osobě a neprodleně o něm učiní písemný záznam, ve kterém bude uveden i důvod zajištění, popis zajištěných výrobků a jejich množství. Inspektor bez zbytečného odkladu doručí kopii písemného záznamu kontrolované osobě.

^{3f)} § 2 odst. 1 písm. n) a § 8 zákona č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

17. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Opatření podle odstavce 1 oznámí inspektor ústně kontrolované nebo zúčastněné osobě a neprodleně o něm učiní písemný záznam. Inspektor bez zbytečného odkladu doručí kopii písemného záznamu kontrolované osobě.“.

18. V § 8 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s uloženým opatřením, může proti němu podat námitky, které se uvedou v záznamu podle odstavce 2, nebo je může podat písemně nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením místně příslušnému inspektorátu. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bez zbytečného odkladu ředitel inspektorátu. Rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě a je konečné.“

(4) Jestliže bylo Českou obchodní inspekcí uloženo kontrolované osobě opatření podle odstavce 1 a kontrolovaná osoba zjedná nápravu, je povinna o zjednání nápravy bez zbytečného odkladu písemně Českou obchodní inspekci informovat.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 5 až 7.

19. V § 8 odst. 6 a 7 se slova „odstavce 3“ nahrazují slovy „odstavce 5“.

20. § 9 zní:

„9

(1) Kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 5 odst. 5 nevrátí bez zbytečného odkladu České obchodní inspekci cenu zaplacenou za kontrolní nákup,
- b) poruší zákaz uvedení na trh, distribuce včetně nákupu, dodávky, prodeje nebo použití výrobků uložený podle § 7 odst. 1 písm. a),
- c) poruší zákaz používání měřidel uložený podle § 7 odst. 1 písm. b),
- d) v rozporu s § 7 odst. 4 neinformuje Českou obchodní inspekci o zjednání nápravy,

- e) v rozporu s § 7b odst. 1 neplní uložené opatření o zajištění výrobků,
- f) v rozporu s § 7b odst. 2 nevydá inspektorovi zajištěné výrobky,
- g) poruší zákaz jednání poškozujícího společný zájem spotřebitelů nebo jednání, které může poškodit společný zájem spotřebitelů podle § 7c, nebo
- h) poruší zákaz výkonu činnosti nebo opatření spočívající v uzavření provozovny podle § 8,
- i) v rozporu s § 8 odst. 4 neinformuje Českou obchodní inspekci o zjednání nápravy.

(2) Osoba, která nakládá s informacemi, jež jsou nezbytné ke zjištění totožnosti prodávajícího, který nabízí nebo prodává zboží či služby prostřednictvím internetové stránky nebo jiného elektronického prostředku a spotřebitel si takové zboží nebo služby na této stránce nebo prostřednictvím jiného elektronického prostředku může objednat, se dopustí přestupku tím, že požadované informace neposkytne bez zbytečného odkladu po jejich vyžádání podle § 6a.

(3) Přejímající organizace se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 7b odst. 11 písm. a) neodstraní nebo nezničí prvky porušující práva duševního vlastnictví,
- b) nepoužije výrobky pouze k humanitárním účelům na území České republiky podle § 7b odst. 11 písm. b),
- c) nepřijme opatření k zabránění zneužití výrobků a jejich opětovnému uvedení do obchodního styku podle § 7b odst. 11 písm. c), nebo
- d) v rozporu s § 7b odst. 13 neeviduje nebo nearchivuje doklady o příjmu výrobků a o odstranění a zničení prvků porušujících práva duševního vlastnictví a jak s nimi bylo prokazatelně naloženo.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč. Je-li přestupek podle odstavce 1 nebo 2 spáchán opakovaně v období 1 roku ode dne právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, lze uložit pokutu do 2 000 000 Kč.

(5) Pokutu nelze uložit tomu, kdo byl za totéž jednání postižen podle zvláštních právních předpisů."

21. V § 13a se slova „k plnění úkolů podle tohoto zákona“ nahrazují slovy „při plnění úkolů souvisejících s její činností jako subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení zahájená podle zákona č. 64/1986 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla pravomocně skončena, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
2. Opatření uložená Českou obchodní inspekcí podle zákona č. 64/1986 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo podle zvláštního právního předpisu zůstávají v platnosti.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

Čl. III

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 452/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 277/2003 Sb., zákona č. 439/2003 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 217/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 293/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 28/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 211/2011 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 468/2011 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 238/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 476/2013 Sb., zákona č. 356/2014 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 378/2015 Sb. a zákona č. 188/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„d) při prodeji výrobků používat měřidla, která splňují požadavky stanovené zvláštním právním předpisem upravujícím oblast metrologie⁵⁾.

⁵⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 20f odst. 7 se slova „odstavce 8“ nahrazují slovy „odstavce 6“.

3. V § 20u odst. 1 písm. e) se slova „§ 20r“ nahrazují slovy „§ 20q“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2017.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu

Česká obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) je orgánem státní správy podřízeným Ministerstvu průmyslu a obchodu, který kontroluje a dozoruje právnické a fyzické osoby prodávající nebo dodávající výrobky a zboží na vnitřní trh, poskytující služby nebo vyvíjející jinou podobnou činnost na vnitřním trhu a poskytující spotřebitelský úvěr nebo provozující tržiště (tržnice), pokud podle zvláštních právních předpisů nevykonává tento dozor jiný správní úřad.

ČOI byla ustanovena zákonem č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci (dále jen „zákon o ČOI“). Člení se na ústřední inspektorát a jemu podřízených 7 inspektorátů s oblastní působností a se sídly ve vybraných krajských městech. ČOI je řízena ústředním ředitelem a jednotlivé inspektoráty jejich řediteli.

ČOI podle § 2 odst. 2 zákona o ČOI kontroluje:

- zda jsou výrobky uváděné na trh bezpečné,
- zda jsou dodržovány podmínky stanovené k zabezpečení jakosti zboží nebo výrobků (kromě potravin) včetně jejich zdravotní nezávadnosti a podmínek pro skladování a dopravu,
- zda se při prodeji zboží používají ověřená měřidla (pokud ověření podléhají), a zda používaná měřidla odpovídají příslušným předpisům, technickým normám či patřičnému schválení,
- zda jsou dodržovány podmínky stanovené právními a jinými příslušnými předpisy pro poskytování určitých služeb a provozování některých specifických činností,
- zda jsou při uvádění výrobků na trh výrobky opatřeny náležitým povinným označením, zda k nim byl vydán či přiložen předepsaný certifikát, zda vlastnosti stanovených výrobků uvedených na trh odpovídají příslušným technickým požadavkům a podobně,
- zda jsou při sjednávání spotřebitelského úvěru dodržovány povinnosti stanovené právními předpisy (pokud dozor v daném případě nevykonává Česká národní banka).

Tento výčet přitom není úplný, neboť působnost ČOI se neustále rozšiřuje, jak je přijímána nová legislativa v různých oblastech. ČOI v současnosti provádí kontrolu a dozor zejména na základě následujících předpisů:

zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 477/2001 Sb., o obalech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami

působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2006 Sb., o omezení provozu zastaváren a některých jiných provozoven v noční době, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, zákon č. 307/2013 Sb., o povinném značení lihu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh.

Opomenout nelze ani přímo použitelné předpisy EU, jako např. nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označování materiálového složení textilních výrobků, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22 (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line).

Při kontrole a výkonu dozoru postupuje ČOI kromě výše uvedených právních předpisů a zákona o ČOI také podle předpisů obecné povahy, jako jsou zejm. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) (dále jen „kontrolní řád“).

Nároky na výkon kontroly a dozoru zajišťovaného tímto dozorovým orgánem se výrazně zvyšují, jak se zvyšuje počet subjektů, jejichž služby a výrobky ČOI kontroluje. S tím, jak se rozvíjí trh (zejm. digitální trh) a objevují se nové metody obchodních praktik a s nimi související rizika pro spotřebitele, zvyšuje se i celková náročnost kontrol. Aby ČOI byla schopna dostát svému poslání a zajistit řádné fungování trhu, na němž je spotřebitel dostatečně a účinně chráněn, musí být vybavena odpovídajícími nástroji.

Do stávající právní úpravy je také nutné promítnout změny, které vyplývají z přijetí související legislativy, zejm. jde o promítnutí změn vyplývajících z kontrolního řádu či změny vyvolané zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (§ 9, 12 a 13a). Dále je třeba provést sjednocení užití terminologie, odstranit některé duplicity a zjednodušit stávající normativní text (§ 2 a 3). V neposlední řadě je též třeba z pohledu působnosti ČOI vyjasnit aplikaci Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

Zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Platná právní úprava neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace ve smyslu zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon) tj. nerovného zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru. Lze proto konstatovat, že platná právní úprava, jež je obsažena v zákoně o České obchodní inspekci, nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace. Z hlediska rovnosti mužů a žen je neutrální, neboť jak stávající, tak i navrhovaná právní úprava je pro obě pohlaví stejná.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je reagovat na rozvoj nových forem prodeje na spotřebitelském trhu, jakož i na praktické zkušenosti ČOI z výkonu dozoru a navrženou úpravou na tyto poznatky navázat a vytvořit tak ČOI podmínky pro co nejefektivnější výkon kontroly v oblasti její působnosti. Konečným cílem je pak co nejúčinnější ochrana jak spotřebitelů, tak i poctivých podnikatelů (neboť i ti jsou poškozováni konkurencí používající nekalé obchodní praktiky).

Aby ČOI byla schopna dostát svému poslání, tedy provádět dozor nad spotřebitelským trhem, aby spotřebitel byl dostatečně a účinně chráněn, musí být vybavena odpovídajícími kompetencemi. Aplikační praxe a rozvíjející se obchodní praktiky prodávajících či poskytovatelů služeb na spotřebitelských trzích vyžadují, aby ČOI zmodernizovala svoje kontrolní postupy a byla tak schopna reagovala na vývoj trhu a praktik na něm.

V reakci na poznatky z dosavadní aplikační praxe a kontrolní činnosti ČOI návrh zákona zpřesňuje podmínky kontrolního nákupu, neboť inspektorům ČOI v praxi často činí potíže vyřídit vrácení peněz za kontrolní nákup poté, co jej nepoškozený vrátili kontrolované osobě. Zpřesnění a zefektivnění podmínek pro provádění kontrolního nákupu zjednoduší ČOI provádění kontroly nejen v kamenných prodejnách, ale rovněž v e-shopech. Nové ustanovení týkající se kontrolního nákupu zavádí fikci uzavření smlouvy při provádění kontrolního nákupu. Současně bude mít prodávající jasně danou povinnost vrátit zaplacenou cenu za zakoupený předmět kontrolního nákupu, pokud inspektor ČOI od takto uzavřené smlouvy odstoupí. Kromě toho se stanovují podmínky pro vrácení předmětu kontrolního nákupu; tj. vrácení je možné, jestliže to neodporuje povaze předmětu kontrolního nákupu nebo není-li jeho vrácením kontrolované osobě způsobena majetková újma.

Dále návrh zakotvuje oprávnění, na jehož základě si budou moci inspektoři ČOI zjednat přístup do prostorů podnikatele (typicky u prodeje nebezpečných výrobků ohrožujících zdraví spotřebitelů nebo u prodeje padělků na tržištích) s výjimkou obydlí, a to v případech důvodného podezření na porušení právních povinností a jestliže účelu kontroly nelze dosáhnout jinak.

Stejným směrem je veden také návrh zajišťující na jedné straně účinný výkon kontroly a na straně druhé ochranu osobních údajů inspektorů ČOI. Aby se mohl inspektor při provádění kontroly „chovat a tvářit“ stejně, jako běžný spotřebitel, aniž by bylo ohroženo jeho soukromí, je potřebné umožnit ČOI, aby v případě, kdy to předmět kontroly vyžaduje a v případě, kdy nelze účelu kontroly dosáhnout jinak, byl její inspektor oprávněn jednat pod změněnou identitou a využít krycí prostředek.

Návrh zákona také nově zakotvuje pravomoc získávat informace o totožnosti osob, které se dopouštějí protiprávního jednání v internetovém prostředí, např. se podílejí na provozování podvodných e-shopů. S takovými případy se spotřebitelé i ČOI setkávají stále častěji. Návrh zákona proto reaguje na tuto rozšiřující se praxi nepoctivých podnikatelů, když dává ČOI nástroj směřující k dohledání odpovědného subjektu.

Jak bylo uvedeno výše, je třeba do stávající právní úpravy zapracovat změny, které vyplývají z přijetí související legislativy, a provést ve stávající právní úpravě nezbytné sjednocení terminologie, odstranění některých duplicit a zjednodušení stávajícího normativního textu. Proto je např. navržen přesun povinnosti používat při prodeji výrobků ověřená měřidla, pokud ověření podléhají, z § 2 odst. 2 písm. b) zákona o ČOI do § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů. Touto změnou dochází mimo jiné k tomu, že zákon o ČOI zůstane „procesním“ předpisem upravujícím postavení, pravomoci a fungování ČOI, a nebude nesystémově zahrnovat také hmotněprávní povinnost uloženou podnikatelským subjektům. V tomto duchu se doplňuje a sjednocuje i námitkové řízení v rámci opatření ukládaných podle zákona o ČOI, čímž se přispěje ke zvýšení právní jistoty podnikatelů.

V neposlední řadě dochází z hlediska působnosti ČOI k vyjasnění aplikace nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele). Jedná se o upřesnění okruhu evropských právních předpisů, v rámci kterých je ČOI odpovědným subjektem pro praktické provádění této přeshraniční spolupráce. Upřesnění je žádoucí zejména z hlediska zvýšení právní jistoty podnikatelů.

Dále je důležité uvést stávající právní úpravu do souladu se základními zásadami správního trestání, zejména pokud jde o požadavek dostatečné určitosti, jasnosti a přesnosti skutkových podstat správních deliktů či zásady řádného zákonného postupu správního orgánu. Zohledněna musí být též nová úprava týkající se odpovědnosti za přestupky.

Principy, na kterých je činnost ČOI založena, a to jak v oblasti kontrolní, tak i v oblasti mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, se v zásadě nemění, pouze se zpřesňují. Jejich územní členění a vzájemné vazby mezi jejími organizačními složkami se nově upravují přímo v zákonu s ohledem na zajištění právní jistoty kontrolovaných osob.

Podrobnější informace k tomuto bodu jsou obsaženy v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace.

Zhodnocení navrhované právní úpravy ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Dopad na rovnost žen a mužů byl hodnocen podle Metodiky hodnocení dopadů na rovnost žen a mužů pro materiály předkládané vládě České republiky schválené usnesením vlády ze dne 8. července 2015 č. 542 (http://www.vlada.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/Projekt_Optimalizace/Metodika-PO-OPONENTURE.pdf). Na základě tohoto hodnocení předkladatel konstatuje, že navrhovaná právní úprava (stejně jako stávající právní úprava) neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace ve smyslu (antidiskriminačního zákona. Lze proto i zde konstatovat, že navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace. Z hlediska rovnosti mužů a žen je neutrální.

Tabulka hodnocení dopadů na rovnost žen a mužů					
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů					
Stručný popis materiálu					
Návrh zákona zabezpečuje účinný dozor v oblasti spotřebitelské legislativy prováděný ČOI.					
1. Týká se materiál postavení fyzických osob?					
☐ ANO			☒ NE		
Hodnocení					
Materiál se netýká postavení fyzických osob a nemá dopad na rovnost žen a mužů.					
Popis a odůvodnění dopadů na fyzické osoby					
Materiál nemá dopad na fyzické osoby.					
2. Je postavení žen a mužů v oblasti, které se materiál dotýká, rovné?					
☒ ANO → 3a			☐ NE → 3b		
Analýza a popis případných změn materiálu					
Návrh zákona má zajistit účinný dozor v oblasti spotřebitelské legislativy prováděný ČOI. Za tím účelem ji vybavuje odpovídajícími nástroji, které odpovídají aktuálním potřebám dozoru na (digitálním) trhu. V zákoně o ČOI se ve vazbě na působnost ČOI vyjasňuje aplikace nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, odstraňují se některé duplicity stávající právní úpravy a zpřesňují se některá ustanovení, která v praxi činila aplikační problémy. Zachovává též vztahy mezi dotčenými subjekty.					
3a. Přináší materiál zhoršení výchozího stavu?			3b. Přináší materiál zlepšení výchozího stavu?		
☐ ANO	☐ NE	☒ NE	☐ ANO	☒ NE	☐ NE
Materiál přináší zhoršení.	Materiál přináší zlepšení.	Postavení žen a mužů se nemění.	Materiál přináší zlepšení.	Postavení žen a mužů se nemění.	Materiál přináší zhoršení.
Hodnocení					
		Materiál má neutrální dopad na rovnost žen a mužů.			

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je, jak bylo řečeno výše, reagovat na rozvoj nových forem prodeje na spotřebitelském trhu, jakož i na praktické zkušenosti ČOI z výkonu dozoru a navrženou úpravou vytvořit ČOI podmínky pro co nejefektivnější výkon kontroly v oblasti její působnosti.

Proto návrh zakotvuje jednak nové pravomoci, které nad rámec kontrolního řádu poskytují ČOI lepší nástroje pro provádění kontroly (např. § 5a až 5d, § 6a). Dále v zájmu zefektivnění a zjednodušení kontrolní činnosti ČOI návrh podrobněji reguluje některé právnímu řádu známé instituty, jako je kontrolní nákup - § 5. Dochází též k odstranění některých duplicit (zejm. § 2, § 2a) a zpřesnění některých ustanovení či terminologie (§ 8). V souvislosti se zpřesňováním tohoto zákona a odstraňováním duplicit se také navrhuje přesunout úpravu používání měřidel ve vztazích mezi prodávajícími a spotřebiteli do zákona o ochraně spotřebitele.

Jak bylo uvedeno výše, je též důležité uvést stávající právní úpravu do souladu se základními zásadami správního trestání a novou úpravou odpovědnosti za přestupky.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Předkládaný návrh je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Navrhovaná úprava nevytváří podmínky vedoucí k nerovnoprávnému postavení mužů a žen.

Navrhovaná je také v souladu s čl. 41 odst. 2 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“), podle kterého má vláda právo zákonodárné iniciativy a také v souladu s § 24 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který mimo jiné uvádí, že ministerstva připravují návrhy zákonů a jiných právních předpisů týkajících se věcí, které patří do jejich působnosti, jakož i návrhy, jejichž přípravu jim uložila vláda.

Navrhovaná právní úprava je rovněž v souladu s Listinou základních práv a svobod, vyhlášenou usnesením předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“), a to jmenovitě s následujícími ustanoveními:

- ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny, podle kterého každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nemůže být nucen činit, co zákon neukládá,
- ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny, podle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví,
- ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny, podle kterého mohou být ukládány povinnosti toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování lidských práv a svobod.

Navrhovaná právní úprava tedy splňuje ústavní požadavek stanovení povinností na úrovni zákona a vyhovuje též zásadám pro stanovení mezí základních práv a svobod podle čl. 4 Listiny.

Návrh zákona rovněž respektuje zásadu „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege“ podle čl. 39 Listiny.

Navrhovaná právní úprava nijak nesnižuje práva dotčených subjektů a nejsou jí diskriminovány žádné specifické skupiny adresátů právních norem. Respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s těmito předpisy EU:

- se Smlouvou o fungování Evropské unie, zejména s čl. 34 a čl. 36 této smlouvy,
- se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů,
- s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

6. Zhodnocení souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, včetně Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie (zejména s čl. 34 a čl. 36 Smlouvy o fungování Evropské unie, viz výše).

Navrhovaná právní úprava se dotýká mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, především Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a dále judikatury, jež s ní souvisí. Navrhovaná právní úprava je v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod, zejména se zásadou práva na spravedlivý proces (článek 6 Úmluvy), uložení trestu jen na základě zákona (článek 7 Úmluvy), ochrany majetku (článek 1 Protokolu k Úmluvě) a práva nebýt souzen nebo potrestán dvakrát (článek 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě).

Nezbytnost zásahu státním orgánem do práva na respektování soukromého a rodinného života (článek 8 Úmluvy) je dán potřebou účinně čelit společensky značně škodlivým jevům a zajistit tak ochranu práv jiných osob (např. bezpečnost spotřebitelů, klamání spotřebitelů, ochrana práva duševního vlastnictví, nekalá konkurence, fiskální zájmy státu). Zakotvení pravomoci zjednat si přístup do prostor kontrolované osoby představuje legitimní důvod a s ohledem na podmínky pro uplatňování pravomoci zasahující do tohoto práva, lze prostředky

pro dosažení ochrany veřejného zájmu hodnotit jako přiměřené. Navíc se nově navržená úprava zjednáání přístupu nemá vztahovat na obydlí. Navrhovaná právní úprava je proto v souladu s právem na respektování soukromého a rodinného života.

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (vyhlášené pod č. 115/2001 Sb. m. s.)

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí, na sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopady na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Předkládaná právní úprava nepřináší zvýšené nároky na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Z povahy věci nebude mít sociální dopady, ani dopady na rodiny a dopady na specifické skupiny obyvatel, osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, ani dopady na životní prostředí.

8. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ochranou soukromí a osobních údajů. K zajištění ochrany osobních údajů a soukromí inspektorů ČOI směřují též navrhovaná ustanovení §§ 5a až 5d, která nově zavádí pro výkon kontroly možnost využití změněné identity a krycích prostředků. Dosud mohli inspektoři v případě kontroly, kde je nezbytné skrýt identitu ČOI (zejména v případě kontroly internetových stránek obchodníka, kde je nutné pro objednávku zboží nebo služeb uvést identifikační údaje) využívat pouze vlastní osobní údaje. Na základě navrhované právní úpravy bude inspektor vystupovat pod skrytou identitou (vytvořenou a evidovanou Ministerstvem vnitra) a jeho osobní údaje tak budou chráněny.

Obecně z hlediska ochrany soukromí a osobních údajů nebyly identifikovány žádné negativní dopady, je zajištěna standardní ochrana v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů.

V souvislosti s vydáváním krycích dokladů je třeba konstatovat, že jejich evidence bude vedena Ministerstvem vnitra souběžně s ČOI. Vzhledem k tomu, že dokumentace vztahující se ke krycím dokladům je považována za utajovanou informaci, bude třeba řešit výluky z poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jenž umožňuje odmítnout poskytnutí informace, která je v souladu s právními předpisy označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup (§ 7 ochrana utajovaných informací).

Současně se také navrhuje tzv. evidenční ochrana, která spočívá v ochraně poskytování údajů ze správních evidencí vedených k osobě inspektora a jejich možné zneužití.

9. Zhodnocení korupčních rizik

Předkladatel provedl zhodnocení korupčních rizik, jak stanoví čl. 9 odst. 2 písm. i) Legislativních pravidel vlády, a to podle Metodiky CIA (Corruption Impact Assessment; Metodika hodnocení korupčních rizik), která je v působnosti Oddělení boje s korupcí Úřadu vlády České republiky a je uveřejněna na webové stránce www.korupce.cz. Při zpracování

návrhu novely zohlednil předkladatel kritérium omezení korupčních příležitostí při aplikaci novelizovaného zákona.

Při hodnocení korupčních rizik je třeba vycházet ze skutečnosti, že množina upravovaných vztahů a rozsah pravomoci ČOI zcela odpovídá stávající právní úpravě. ČOI bude efektivněji než dříve kontrolovat a vynucovat dodržování stanovených povinností stejnými postupy, jako je tomu u regulace současné. ČOI má z dosavadní praxe zavedeny dostatečně kvalitní mechanismy vnitřní kontroly u rozhodování, včetně určení konkrétní odpovědné osoby. V procesních záležitostech, včetně opravných prostředků proti rozhodnutí, platí obecná úprava správního řádu.

Návrh nemá vliv na dostupnost informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Návrh dále není v rozporu s požadavky na transparentnost a otevřenost dat. K transparentnosti přispívá zveřejňování Informací o veškerých činnostech ČOI na jejích webových stránkách.

Předkladatel posoudil navrhovanou právní úpravu podle požadavků Metodiky CIA a navrhovaná právní úprava naplňuje tato kritéria:

1. Přiměřenost

Navrhovaná právní úprava je svým rozsahem přiměřená množině vztahů, které má upravovat. Návrh právního předpisu neúměrně nerozšiřuje kompetence orgánů veřejné správy, pouze tyto kompetence zpřesňuje a doplňuje s cílem zajistit účinný dozor na trhu.

2. Efektivita

Navrhovaná právní úprava umožňuje kontrolovat a vynucovat dodržování stanovených povinností. Existují možnosti efektivní implementace regulací stanovených právním předpisem, veřejná správa je schopna plošně kontrolovat a vynucovat dodržování dané regulace, a to i ve spolupráci s orgány správního dozoru podle zvláštních právních předpisů.

3. Odpovědnost

Kompetence v rozhodování o stanovených povinnostech jsou v navrhované právní úpravě jednoznačně definovány. Pokud se týče kontrolních pravomocí, v principu zůstává zachován současný stav, pouze s některými výjimkami (kontrolní nákup; nákup pod změněnou identitou inspektora; zajištění přístupu do prostor, kde existuje podezření na protiprávní jednání; požadování informací ke zjištění totožnosti osob v rámci e-commerce).

4. Opravné prostředky

V odvolacím řízení postupuje ČOI podle obecných ustanovení správního řádu.

5. Kontrolní mechanismy

Navrhovaná právní úprava konkrétně a srozumitelně nastavuje systém odpovědnosti jednotlivých účastníků, kontrolní činnost České obchodní inspekce bude vykonávána, tak jako doposud, podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Při kontrole bude postupováno podle již zavedeného funkčního systému.

Navrhovaný předpis neupravuje a nezasahuje do oblasti transparentnosti a otevřených dat.

Předložený návrh je svým rozsahem přiměřený cílům, které si klade.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost a obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá dopad na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první

Změna zákona o České obchodní inspekci

Článek I

K bodu 1 až 4 (k § 1)

Stávající § 1 zákona upravuje postavení ČOI jako orgánu státní správy podřízeného Ministerstvu průmyslu a obchodu, který se člení na ústřední inspektorát a jemu podřízené inspektoráty. V tomto ustanovení se navrhuje jasně zakotvit územní působnost inspektorátů a jejich sídlo. Dále se zpřesňuje příslušnost k rozhodování ve správním řízení. Tímto zpřesněním by mělo dojít k odstranění případných pochybností, které v praxi nastávají, zejm. pokud jde o příslušnost k rozhodování v prvním stupni a o opravných prostředcích.

K bodu 5 a 6 (k § 2 a 2a)

V § 2 odst. 1 se aktualizuje vymezení působnosti ČOI. Nově bude působnost ČOI zakotvena jako obecné vyjádření, že ČOI kontroluje fyzické a právnické osoby, které nabízejí, prodávají, dodávají nebo uvádějí na trh výrobky, nebo nabízejí nebo poskytují služby. Nicméně kontrola fyzických a právnických osob ze strany ČOI může směřovat i vůči dalším subjektům, které vyvíjejí činnost odlišnou od nabízení, prodeje, dodávání nebo uvádění výrobků na trh nebo nabízení nebo poskytování služeb. V rámci zákona o ČOI je takovou jinou činností např. činnost přejímající organizace (§ 7b), která je oprávněna k získávání propadnutých nebo zabraných výrobků při kontrole ČOI a k jejich následnému poskytování k humanitárním účelům. Pokud se jedná o jinou činnost podle jiného právního předpisu, jde např. o kontrolu

činnosti provozovatelů tržišť nebo tržnic, kteří mají povinnost vést o prodávajících na tržistiších nebo tržnicích určitou evidenci podle § 14a zákona o ochraně spotřebitele.

Působnost ČOI ke kontrole bude možná pouze v případě, pokud je ČOI k výkonu kontroly dodržování povinností stanovených jiným právním předpisem zákonem výslovně zmocněna (věcná působnost). Vypouští se proto dovětek „pokud podle zvláštních právních předpisů nevykonává dozor jiný správní úřad“ nyní obsažený v § 2 odst. 1 zákona o ČOI, který již v současnosti neodpovídá zásadě ukládání sankcí za porušení povinností stanovených zákonem.

S ohledem na zachování systematiky zákona se přesouvá povinnost prodávajících týkající se používání měřidel (současný § 2 odst. 2 písm. b)) do zákona o ochraně spotřebitele, kam svou povahou patří, neboť se jedná o povinnost prodávajících při prodeji. Zákon o ČOI je svou povahou ryze „procesním“ předpisem upravujícím postavení, působnost a pravomoci České obchodní inspekce jako dozorového orgánu, a povinnost uložená prodávajícím do něho tedy nepatří.

V § 2 odst. 2 tohoto ustanovení dochází k vyjasnění, v jakých předpisech EU má ČOI pravomoc, resp. povinnost spolupracovat s příslušnými orgány členských zemí EU zapojených do systému spolupráce při výkonu dozoru dle nařízení č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

V návaznosti na takto formulovanou pravomoc ČOI dochází k vypuštění § 2a, který vyjmenovával pouze několik málo oblastí spadajících do kontrolní působnosti ČOI a byl tak nekonzistentní s platným stavem. Pokud jde o § 2a odst. 3, ten se z důvodů systematiky zákona přesouvá do § 3 odst. 2.

K bodu 7 (k § 3)

V odstavci 1 tohoto ustanovení jsou vyjmenovány kompetence ČOI, které může při výkonu kontroly v oblastech její působnosti využívat. Seznam je aktualizován v návaznosti na řadu let existující praxi a potřeby ČOI. Současně dochází k odstranění některých duplicit, zejm. v návaznosti na správní řád a kontrolní řád.

Z hlediska systematiky a členění zákona se do nového odstavce 2 přesouvá ustanovení odstavce 3 zrušeného § 2a (viz výše).

K bodu 8 a 9 (k novému § 5, § 5a až 5d)

§ 5

Nový § 5 zakotvuje podrobná pravidla týkající se kontrolního nákupu, který představuje velmi častý způsob provádění kontroly podnikatelských subjektů. Podle dnešní právní úpravy je sice inspektor ČOI oprávněn provádět kontrolní nákup (viz § 8 písm. b) kontrolního řádu), tento postup však v praxi působí některé problémy, jež vznikají především při odstupování od uzavřených smluv a při určení vzájemných práv a povinností ČOI a kontrolovaného subjektu. Z tohoto důvodu se navrhuje zakotvení fikce uzavření smlouvy při provedení kontrolního nákupu. Dále se vyjasňují vzájemné povinnosti ČOI a kontrolované osoby.

Pro účely tohoto zákona se zavádí pojem „zúčastněné osoby“, jíž je osoba, která je s kontrolovanou osobou v pracovně právním nebo obdobném vztahu, případně osoba, která úkoly, jež by jí vyplývaly z pracovně právního nebo obdobného vztahu, vykonává fakticky,

pokud je plnění těchto úkolů spojeno s předmětem kontroly. Dále musí být splněna podmínka přítomnosti takové osoby na místě kontroly. Vymezení zúčastněné osoby je nutné proto, že se má jednat o užší kategorii osob, než které zahrnuje pojem „povinné osoby“ vymezené v kontrolním řádu. Širší pojetí by totiž mohlo být neúměrné s ohledem na potřeby, jichž úprava kontrolního nákupu sleduje (tj. okamžité oznámení osobě spjaté s kontrolovanou osobou, která je na místě kontroly skutečně přítomna). Mělo by se jednat především o osobu, která v době nákupu za prodávajícího v provozovně s inspektorem jedná, nikoliv např. o dodavatele, který se momentálně nachází v provozovně kontrolované osoby.

Pokud jde o otázku odstupování od smluv, je třeba nejprve zmínit, že dle platné úpravy neexistuje právní podklad pro to, aby inspektor mohl po provedení kontrolního nákupu odstoupit od smlouvy. Tento nedostatek se řeší zejm. navrženým odstavcem 3, podle kterého uzavření smlouvy za účelem kontrolního nákupu zakládá právo inspektora ČOI na odstoupení od smlouvy, což představuje zvláštní způsob pro zánik závazku. Před tím, než inspektor odstoupí od smlouvy, musí zvážit, zda povaha zakoupeného předmětu kontroly umožňuje jeho vrácení (např. nelze odstoupit od smlouvy, kterou byl zakoupený výrobek, jež není možné z hygienických důvodů vrátit, nebo např. od smlouvy o dílo spočívající v obarvení vlasů). Pokud to možné není, bude muset ČOI náklady na provádění kontrol nést sama.

V případě kontrolního nákupu bude inspektor povinen kontrolované osobě, případně osobě zúčastněné, oznámit bezprostředně po ukončení nákupu, nebo nejpozději do 14 dnů od převzetí plnění, nebo nejpozději do okamžiku splnění účelu kontroly že vykonaný nákup byl kontrolní.

Dále je upraven okamžik vrácení předmětu kontrolního nákupu. Pokud to jeho povaha umožňuje, inspektor vrátí předmět kontrolního nákupu kontrolované osobě bezprostředně po oznámení podle odstavce 2. Kontrolovaná osoba je následně povinna vrátit ČOI zaplacenou cenu, a to ihned, umožňuje-li to forma prodeje (zejm. při prodeji v kamenném obchodě), nebo do 14 dnů ode dne, kdy vrácený předmět kontrolního nákupu převzala nebo měla možnost jej převzít (zejm. při internetovém prodeji). Náklady spojené s vrácením předmětu kontrolního nákupu kontrolované osobě ponese ČOI.

Pro případ, kdy je předmětem koupě výrobek zakoupený např. prostřednictvím e-shopu s cílem posoudit jeho vlastnosti, je uvedeno, že se na takto zakoupený výrobek pohlíží jako na odebraný vzorek, jehož režim je upraven v § 11 kontrolního řádu.

§ 5a až 5d

Možnost využití krycích prostředků se do návrhu zákona zavádí v souvislosti s potřebou ochrany osobních údajů inspektorů ČOI (a v té souvislosti s ochranou jejich osobnostních práv) a ke zvýšení efektivity kontrolního nákupu. Především se jedná o případy, jako jsou kontroly autobazarů, předváděcích akcí, výkupu druhotných surovin apod., kdy musí inspektoři poskytnout kontrolovaným osobám kompletní údaje o své identitě, např. z údajů v jejich občanském průkazu. V takových případech, má-li být dosaženo účelu kontroly, podstupují inspektoři určité riziko ohrožující jejich soukromí, když dochází k předávání jejich osobních údajů. Nežádá se stává, že jsou inspektoři následně poškozováni ze strany kontrolovaných subjektů (útok na ně, jejich rodiny a majetek). Kdyby inspektor osobní doklad nepředložil, byla by kontrola zmařena, neboť by odmítavý postoj inspektora k poskytnutí osobních údajů např. za účelem přípravy konkrétního návrhu smlouvy mohl být ze strany kontrolovaného subjektu považován za nestandardní, podkopávající úmysl inspektora smlouvu skutečně uzavřít a tedy podezřelý. Proto se nově zakotvuje právo inspektorů, a to v odůvodněných a výjimečných případech, jednat pod změněnou identitou.

Aby nedocházelo k nadměrnému a nepřiměřenému užívání tohoto postupu, je stanoveno, že inspektor může při výkonu kontrolní činnosti jednat pod změněnou identitou a využít k tomu krycí prostředek pouze v případě, kdy si to vyžaduje předmět kontroly (např. kontrola předváděcích akcí podmíněna prokázáním totožnosti účastníků, příprava konkrétního návrhu smlouvy s využitím údajů z průkazu totožnosti), nelze-li účelu kontroly dosáhnout jinak (např. pro kontrolu správného účtování v supermarketu může inspektor využít pravomoc k provádění kontrolního nákupu i bez skryté identity) a pouze ve výjimečných případech a v nezbytné míře.

Další pojistkou proti zneužívání tohoto institutu je obecné právo kontrolované osoby podat žalobu v rámci správního soudnictví, případně se též domáhat náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (zákon č. 82/1998 Sb.), pokud se bude domnívat, že inspektor nepostupoval při výkonu kontroly v mezích zákona.

Předpokládá se, že důkazy získané při kontrole inspektorem jednajícím pod změněnou identitou budou plně využitelné v navazujícím řízení, které vede ČOI jako příslušný orgán pro toto řízení; není žádný důvod, aby tomu bylo jinak. Skutečnost, že inspektor jednal pod změněnou identitou, by měla zůstat po celou dobu řízení utajena – z hlediska kontrolované osoby je tato okolnost naprosto nepodstatná (není rozhodující, že inspektor, který prováděl kontrolu, se ve skutečnosti jmenuje jinak). Důležité je, že se opravdu jednalo o inspektora ČOI, že tento postupoval v mezích zákona a že jednal jménem kontrolního orgánu. V tomto případě nedochází ke zhoršení pozice obhajoby (jsou zachovány veškeré opravné prostředky – námitky proti protokolu o kontrole, opravné prostředky ve správním řízení apod.) – nejedná se o obdobu „utajovaného svědka“, není proto nutné „vyvažovat“ práva, neboť k žádnému oslabení práv obhajoby nedochází.

Inspektor vystupující při kontrole pod skrytou identitou (pouze za předpokladu, vyžaduje-li to předmět kontroly a nelze-li účelu kontroly dosáhnout jinak) bude postupovat podle kontrolního řádu, zákona o ČOI a dalších právních předpisů (např. zákon o ochraně spotřebitele) ve stejném režimu a s použitím všech příslušných ustanovení kontrolního řádu, jako by ani žádnou skrytou identitu nevyužíval. Souhrnně lze říci, že skrytá identita bude inspektorem ČOI využívána pouze v ojedinělých případech, a to v závislosti na cílech kontroly jednak ve fázi před zahájením kontroly, ale i po jejím zahájení.

O vydání krycího dokladu požádá ústřední ředitel ČOI ministra průmyslu a obchodu, který o jeho vydání rozhodne. Technická stránka vydávání krycího dokladu, tedy samotné vydávání nebo opatřování krycího dokladu, vložení, změna blokování nebo likvidace údajů souvisejících s vydáním nebo opatřením krycího dokladu v informačních systémech veřejné správy, spadá do kompetence Ministerstva vnitra.

Evidenci krycích dokladů vede pro ČOI Ministerstvo vnitra souběžně s ČOI. Z důvodu, že dokumentace vztahující se ke krycím dokladům je považována za utajovanou informaci v oblasti působnosti Ministerstva vnitra (příloha 8 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací) a s ohledem na skutečnost, že obdobnou evidenci povede také ČOI, bude nezbytné novelizovat předmětné nařízení vlády doplněním o přílohu, která bude obsahovat seznam utajovaných informací v oblasti působnosti ČOI. Tím bude zajištěna výluka z poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jenž umožňuje odmítnout poskytnutí informace, která je v souladu s právními předpisy označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup (§ 7 ochrana utajovaných informací).

Konkrétní postupy při používání krycích prostředků, kontrolní mechanismy pro zajištění jejich řádného užívání a rovněž i podrobnosti přístupu subjektu údajů k informacím o zpracování jeho osobních údajů v evidenci krycích dokladů stanoví interní předpis ČOI, který bude

vypracován ve spolupráci ČOI, Ministerstva vnitra a Ministerstva průmyslu a obchodu. Pro úplnost je třeba konstatovat, že návrh zákona obsahuje maximum možného z důvodu zachování konspirace. Proto není a ani nebude možné uvést v zákoně ani v důvodové zprávě více podrobností.

Úprava tzv. evidenční ochrany spočívá v ochraně poskytování údajů ze správních evidencí vedených k osobě inspektora a jejich možné zneužití. Tato evidenční ochrana se uplatní při důvodném podezření z ohrožení života nebo zdraví inspektorů využívajících krycí prostředky.

K bodu 10

§ 6

Cílem nového § 6 je umožnit jednodušší výkon kontroly dodržování právních předpisů zejm. v situacích, kdy není prodávající dostižitelný v důsledku opuštění prodejních míst obsluhou, kdy v reakci na kontrolu tržště dojde těsně před započítím kontroly k uzavření prodejních míst nebo jiných prostor, kde se nachází zboží, jež má podléhat kontrole (jedná se zejména o případy, kdy inspektor ČOI při předběžném šetření tržnice nabude důvodného podezření, že v některých stáncích je nabízeno nebezpečné zboží, avšak ihned po zahájení kontroly u prvního stánku jsou ostatní stánky uzavřeny, zboží staženo do uzavřených skladovacích prostor a stánek je zpravidla opuštěn). ČOI v současné době nedisponuje oprávněním k překonání mechanických zábran vstupu do takto uzavřených míst, přičemž v řadě případů není z důvodu nutnosti rychlého zásahu možnost operativní součinnosti s jinými orgány (např. využití ustanovení § 135 správního řádu).

Za účelem odstranění uvedeného problému se navrhuje zakotvit pravomoc obdobnou pravomoci Státní zemědělské a potravinářské inspekce, která by v odůvodněných případech dávala také inspektorovi ČOI pravomoc zjednat si za účelem výkonu kontroly přístup do prostor, které vlastní kontrolovaná osoba nebo do prostor, které kontrolovaná osoba užívá anebo do prostor, které jinak přímo souvisí s výkonem a předmětem kontroly, včetně otevření uzavřených prostor. Tato pravomoc inspektorů se nevztahuje na obydlí a její využití je striktně vázáno na podmínku nezbytnosti, důvodnosti podezření na závažné porušení povinnosti a přímou souvislost s předmětem kontroly.

Za účelem co největšího šetření práv kontrolovaných osob a s ohledem na zásadu přiměřenosti navrženého postupu je zakotvena též povinnost inspektora zajistit si při vstupu a při následném výkonu kontroly přítomnost nezúčastněné osoby. Pouze v případě nebezpečí z prodlení nebude inspektor povinen si přítomnost nezúčastněné osoby zajišťovat.

Jak vyplývá z výše uvedeného, pro využití tohoto oprávnění bude inspektor ČOI vždy muset zvážit vhodnost kontrolního úkonu v souladu se zásadou přiměřenosti. Účel ochrany veřejného zájmu (zejména bezpečnost spotřebitelů, či ochrana práv třetích osob) musí v daném případě vždy převážit nad zájmem ochrany práva na soukromí kontrolované osoby.

Navrhované ustanovení tedy umožňuje inspektorovi nad rámec § 7 kontrolního řádu vstupovat do prostor, které jsou uzavřeny. Inspektor použije tuto pravomoc pouze v odůvodněných a výjimečných případech, zejména v případě, kdy se kontrolovaná osoba, nebo jiná osoba, jejíž prostor kontrolovaná osoba užívá, brání dobrovolnému otevření, nebo v případech kdy si závažnost situace vyžádá bezodkladné zjednání přístupu. Pokud lze účelu kontroly dosáhnout i jinak (např. provedení kontroly vydrží do dalšího dne, kdy už bude možné získání souhlasu kontrolované osoby s otevřením uzamčených prostor, nebo za

účasti Policie), nebo pokud nejde o závažné porušení povinností kontrolované osoby (závažné s ohledem na počet ohrožených spotřebitelů a s ohledem na významnost ohrožení zdraví a bezpečnost spotřebitelů, případně práv jiných osob) a postačuje pouze vstup inspektorů do prostor kontrolované osoby, nebo do prostor, které kontrolovaná osoba užívá, lze postupovat podle kontrolního řádu.

Jako v předchozím případě, i zde je zárukou proti zneužívání tohoto institutu také obecné právo kontrolované osoby podat žalobu v rámci správního soudnictví (žaloba na zrušení rozhodnutí správního orgánu nebo žaloba před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu ve smyslu soudního řádu správního), případně se může kontrolovaná osoba domáhat též náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aps 2/2013), pokud se bude domnívat, že inspektor nepostupoval při výkonu kontroly v mezích zákona. Navrhovaná pravomoc tedy žádným způsobem nenarušuje účinnost soudní kontroly *a posteriori* (neodporuje rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, č. j. 97/11 – Delta Pekárny a.s. v. the Czech Republic).

S ohledem na výše uvedené prostředky následné soudní kontroly je zřejmé, že ochrana práv podnikatelů, jako je právo na ochranu soukromí, je zajištěna a že s ohledem na zákonné předpoklady realizace práva zjednat si přístup do uzavřených prostor bude k této pravomoci ze strany inspektorů přistupováno pouze v odůvodněných a výjimečných případech, kdy bude dán legitimní cíl pro zjednání si přístupu do uzavřených prostor a kdy bude dána nezbytnost takového zásahu (jestliže inspektor ČOI má důvodné podezření, že na tržišti jsou nabízeny nebezpečné nebo zdravotně závadné výrobky či padělky).

K bodu 11

§ 6a

Internetové obchodování se neustále rozšiřuje a získává na popularitě. Proto patří kontrola elektronického obchodování mezi priority ČOI, o čemž svědčí i meziroční zvýšení počtu kontrol o 37,7 %. V roce 2015 bylo uskutečněno celkově 1194 kontrol internetového obchodování, přičemž v 82,9 % případů bylo ČOI zjištěno porušení právních předpisů.

Hlavním záměrem ustanovení § 6a je podobně jako v případě § 6 opatřit inspektorům potřebnou pravomoc k faktickému výkonu kontroly a také k zabránění vyhýbání se vymáhání dodržování právních předpisů ze strany podnikatelů, kteří se pod rouškou absolutní anonymity jejich subjektu na internetu vyhýbají jednak zákonným povinnostem vůči spotřebitelům a dále uložení sankcí ze strany dozorových orgánů. Na základě tohoto ustanovení by mohl inspektor v souvislosti s prováděním kontroly protiprávního jednání požadovat poskytnutí informace vedoucí ke zjištění totožnosti osoby, která nabízí nebo prodává zboží či služby prostřednictvím internetové stránky nebo jiného elektronického prostředku a spotřebitel si takové zboží nebo služby na této stránce nebo prostřednictvím jiného elektronického prostředku může objednat, od osoby, která nakládá s kontaktními údaji směřujícími k určení osoby odpovědné za kontrolou odhalené porušování povinností. Opět by se muselo jednat o odůvodněné případy sledující zájem ochrany spotřebitelů.

Kontrolní řád vymezuje právo kontrolujícího požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby. Tato pravomoc je kontrolním řádem daná pouze pro případy, kdy je totožnost kontrolované osoby inspektory již zjištěna. V navrhovaném ustanovení se upravuje pravomoc pro situace, kdy je porušování povinností zřejmé z informací na internetové stránce nebo informací pocházejících z elektronického prostředku, ale kontrolu nelze zahájit z důvodu, že oznámení o zahájení

kontroly není možné doručit kontrolované osobě, neboť jejíž totožnost nebylo možné zjistit (ani ze strany dozorového orgánu, ani ze strany spotřebitelů). Navržená pravomoc bude tedy využívána v rámci úkonů předcházejících kontrole a nejedná se tedy o duplicitní ustanovení s kontrolním řádem, zejm. jeho § 8.

Za osobu, která nakládá s informacemi o totožnosti podnikající fyzické nebo právnické osoby, se považuje každá osoba zapojená do smluvního řetězce, jímž dochází k převodu domény zakoupené původně prostřednictvím národního správce domény. Informace, které lze od takové osoby požadovat, se netýkají žádných provozních ani lokalizačních údajů, nýbrž výhradně informací směřujících ke zjištění totožnosti konečné osoby, tj. osoby, která nabízí nebo prodává zboží či služby prostřednictvím internetové stránky nebo jiného elektronického prostředku a spotřebitel si takové zboží nebo služby na této stránce nebo prostřednictvím jiného elektronického prostředku může objednat.

K bodu 12 až 15 (k § 7)

V tomto ustanovení dochází k vypuštění odstavce 2, který ČOI v současné době již nemůže využívat, neboť nemá dostatečnou pravomoc k provádění kontrol zdravotní nezávadnosti. V odstavcích 2 a 3 dochází k formálnímu zpřesnění ukládání předmětného opatření a sjednocení terminologie užití v jiných částech zákona. Nový odstavec 4 výslovně zakotvuje povinnost kontrolované osoby informovat ČOI o zjednání nápravy.

K bodu 16 (k § 7b)

Odstavec 1 zpřesňuje situaci, kdy může ČOI uložit jako opatření zajištění výrobků. Jedná se o situace, kdy jsou odhaleny výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví nebo neoprávněně užívající označení chráněné podle zvláštních právních předpisů. Dochází tak ke sjednocení s úpravou obsaženou v zákoně o ochraně spotřebitele [§ 2 odst. 1 písm. n), § 8 a 8a citovaného zákona].

K bodu 17 až 19 (k § 8)

V tomto ustanovení dochází k legislativním úpravám, resp. zpřesněním úpravy předmětného opatření, aby bylo koncipováno stejně jako opatření uvedené v § 7, neboť není důvodu, aby byl režim ukládání obou opatření odlišný. To znamená, že se vyjasňuje, jakou cestou může být opatření uloženo, způsob, jak může kontrolovaná osoba vyjádřit námitky, a postup jejich vypořádání. I v tomto ustanovení se výslovně zakotvuje povinnosti kontrolované osoby informovat ČOI o zjednání nápravy.

K bodu 20 (k § 9)

Stávající znění zákona o ČOI formuluje skutkové podstaty obecněji a šířeji, což již není v souladu s dnešními požadavky na správní trestání. V návaznosti na potřebu uvést stávající právní úpravu do souladu s požadavkem dostatečné určitosti, jasnosti a přesnosti skutkových podstat správních deliktů a také s ohledem na novou koncepci úpravy přestupků dochází k úpravě ukládání sankcí.

Jako základní princip se stanoví, že se kontrolovaná osoba, případně přejímající organizace dopustí přestupku tehdy, jestliže nesplní opatření uložená podle tohoto zákona (§ 7, § 7b a § 8) nebo povinnosti stanovené tímto zákonem (§ 5). Dále je stanovena odpovědnost za

přestupek pro osoby, které mají sdělit informace o totožnosti prodávajícího, který nabízí nebo prodává zboží či služby prostřednictvím internetové stránky nebo jiného elektronického prostředku a spotřebitel si takové zboží nebo služby na této stránce nebo prostřednictvím jiného elektronického prostředku může objednat (§ 6a).

K bodu 21 (k § 13a)

Úpravou se jednak odstraňuje duplicitní ustanovení obsažené v nové koncepci právní úpravy přestupků (zakotvení obecného přístupu do registrů pro všechny orgány vykonávající správní dozor), současně se však ponechává v platnosti možnost ČOI v postavení subjektu mimosoudního řešení spotřebitelského sporu do registrů nahlížet.

Článek II

Přechodná ustanovení

S ohledem na právní jistotu se v přechodných ustanoveních stanoví režim pro řízení zahájená přede dnem účinnosti navrhované právní úpravy, která nebyla do nabytí její účinnosti pravomocně ukončena, a režim opatření uložených přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy.

K části druhé

Změna zákona o ochraně spotřebitele

K bodu 1 (k § 3)

V souvislosti s úpravou systematiky zákona o ČOI dochází k vypuštění povinnosti prodávajících ohledně používání měřidel při prodeji [stávající § 2 odst. 2 písm. b)] a jejímu přesunu do § 3 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele, kam svou povahou patří. Současně dochází k jejímu zjednodušení, kdy se prodávajícím ukládá pouze povinnost používat měřidla v souladu se zvláštním zákonem, jímž je zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 2 a 3 (k § 20f odst. 7, § 20u)

V předmětných ustanoveních dochází k legislativně technickému zpřesnění odkazů, které jsou v nich uvedeny.

K části třetí

Účinnost návrhu novely zákona o ČOI se váže na účinnost zákona č 250/2016 Sb., zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojitosti s vládou schváleným zákonem, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích. Je nezbytné, aby byly tyto právní předpisy v rámci souběžně probíhajícího legislativního procesu vzájemně koordinovány tak, aby neprováděly vzájemně si odporující úpravy, neboť jinak by v případě schválení obou předpisů vznikly aplikační problémy.

V Praze dne 14. prosince 2016

Předseda vlády:

Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.

Ministr průmyslu a obchodu:

Ing. Jan Mládek, CSc., v. r.